

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/56/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6410202547
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Štefan Huljak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6410202547.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu Štefana Huljaka a členov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Ferdinanda Zimmermanna v právnej veci žalobcu: A.. V. F., narodený XX. XX. XXXX, bytom XXX XX L. Y., C. X, zastúpený splnomocneným advokátom: JUDr. Radko Petruňo, Advokátska kancelária ABELOVSKÝ - PETRUŇO, 960 01 Zvolen, Tehelná 189, proti žalovanej: PEREX, a. s., 831 04 Bratislava, Trnavská cesta 39/A, IČO 00 685 313, zastúpená splnomocnenou advokátskou kanceláriou: LEGAL PROFESSIONALS, s. r. o., 831 03 Bratislava, Tehelná 25, na ochranu osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch, o odvolaní žalovanej zo dňa 20. 12. 2011 a žalobcu zo dňa 29. 12. 2011 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 5C/83/2010-171 zo dňa 16. 11. 2011, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej uložil žalovanej ospravedlniť sa žalobcovi v denníku Pravda, potvrdzuje;

v časti, v ktorej uložil žalovanej strpieť ospravedlnenie uverejnené žalobcom, mení tak, že žalobu zamietá;

v časti, v ktorej uložil žalovanej nahradiť žalobcovi trovy konania, mení tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 844,92 eura a iné trovy v sume 132 eur, všetko na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Radka Petruňa číslo XXXXXXXX/XXXX, v.s. XXXX, do troch dní.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej ospravedlniť sa žalobcovi s uvedením textu ospravedlnenia sa, miesta a času, dokedy tak treba urobiť. Ak by tak žalovaná v určenej lehote neurobila, uložil súd žalovanej strpieť, aby tak urobil žalobca na jej náklady. Zároveň uložil žalovanej nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 7 106,45 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo veci samej ohľadom žiadanej satisfakcie vychádzal zo skoršieho rozsudku odvolacieho súdu číslo konania 13Co/107/2011-137 zo dňa 03. 05. 2011, keď odcitoval jeho časť zo strany 3 tretí odsek a jeho pokračovanie na 4 strane a skutkové zistenie a právne posúdenie zhrnul tak, že „nepodložený hodnotiaci úsudok o tom, že navrhovateľ >podozrivo zbohatol< bol objektívne spôsobilý zasiahnuť jeho občiansku česť“.

Žalovaná v podanom odvolaní žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. Informácie „v žalovanom článku sú pravdivé“; článok „sledoval legitímny cieľ - informovať o novej právnej úprave týkajúcej sa preukazovania pôvodu majetku“; nebola „preukázaná značná miera zásahu do osobného alebo profesijného života žalobcu“; nebol „preukázaný zásah do subjektívnych práv navrhovateľa, ktorý by bol v príčinnej súvislosti práve a len v súvislosti so žalovaným článkom“. Žalobcom žiadaný petit,

aby žalovaná strpela „uverejnenie ospravedlnenia na náklady odporcu“ a v súlade s ním aj rozsudok okresného súdu je neurčitý, neobsahuje výšku nákladov, či má ísť o inzerciu/platenú správu, priestorové vymedzenie.

Žalobca sa odvolal do výroku rozsudku okresného súdu čo do trov konania. Má za to, že tarifná odmena jeho právneho zástupcu sa mala počítat' zo základu 2 000 eur, nie 1 000 eur, lebo žiadal priznat' aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Potom sa nesprávne určila aj suma dane z pridanej hodnoty, pričom súd prvého stupňa túto daň nepriznal vôbec z účtovanej náhrady za stratu času a cestovných náhrad. Žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia za konanie pred okresným súdom v sume 1 218,69 eura a iné trovy v sume 6 132 eur a tiež náhrada trov odvolacieho konanie v sume 45,74 eura.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 OSP a podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 OSP rozsudok okresného súdu sčasti vo veci samej potvrdil, sčasti podľa ustanovenia § 220 OSP zmenil z týchto dôvodov.

Ohľadom práva žalobcu na ochranu jeho občianskej cti (§ 11 OZ) odvolací súd podrobne vysvetlil svoje právne hodnotenie zisteného skutkového stavu vo svojom rozsudku číslo konania 13Co/107/2011-137 zo dňa 03. 05. 2011 a v podrobnostiach naň odkazuje (najmä na stranu 2 štvrtý odsek po stranu 4 končiac druhým odsekom). Opätovne zdôrazňuje, že ak žalovaná označila žalobcu za úspešného podnikateľa bez akéhokoľvek náznaku irónie, nebol daný žiadny dôvod pre tvrdený úsudok zaradiť ho medzi osoby, ktoré „podozrivo zbohatli“. Nikde neuvádza žiadny fakt, z ktorého by bolo možné prijať za opodstatnený úsudok, že majetok uvedený v článku ako majetok žalobcu, získal spôsobom, pre ktorý bol dôvod ho zaradiť medzi „podozrivo zbohatnutých“. O nikom nemožno ani v masovokomunikačnom prostriedku, akým je denník z celoštátnou pôsobnosťou, tvrdiť nepodložené úsudky, ba úsudky v priamom rozpore s ponúknutými faktami. Neoprávňuje to ani judikatúrou akceptovaný úzus o tom, že verejne činné osoby, najmä politici, musia strpieť vyššiu mieru atakov na svoju česť a povesť. Nepodložený úsudok nemožno považovať ani za nadsázku, zveličenie, preháňanie či provokáciu, ak sa nevzťahuje na ponúknuté fakty. Okresný súd preto správne vyhovel tej časti petitu žaloby, v ktorom sa požadovalo uložiť žalovanej poskytnúť žalobcovi ospravedlnenie (primerané zadosťučinenie). V tejto časti odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

Dôvodne žalovaná v odvolaní namietala jej uloženú povinnosť strpieť uverejnenie ospravedlnenia žalobcom „na náklady odporcu“ a to pre neurčitosť tejto časti výroku rozsudku. Žalobca v petite nedostatočne konkretizoval toto strpenie (formu zverejnenia, miesto v denníku, v ktorom dennom vydaní, maximálnu sumu nákladov) a výrok rozsudku sa tak v tejto časti stal nevykonateľným. Navyše, povinnosť uložená žalovanej ako vydavateľovi denníka Pravda je vymáhateľná a dostatočne zabezpečuje práva žalobcu priznané súdom.

Pokiaľ ide o náhradu trov prvostupňového konania, na ich priznanie v zásade nemá vplyv skutočnosť, že súd zamietol žalobu v časti žiadanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 a 3 OZ) je vždy vecou úvahy súdu a to ako posúdenie, či bude vôbec priznaná, tak aj čo do ustálenia jej výšky. Ak potom súd prizná zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 OZ), ale neprizná náhradu nemajetkovej ujmy, môže súd priznať žalobcovi náhradu trov konania (§ 142 ods. 3 OSP). V súdnej veci mal žalobca úspech v zásadnej otázke a to priznania zadosťučinenia a nepatrný neúspech v časti „strpenia“ žalovanej zverejniť ospravedlnenie žalobcom. Patrí potom žalobcovi právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Pochybil okresný súd, keď priznal žalobcovi ako trovy konania zaplatené súdne poplatky (zo žaloby a z odvolania) a to v sume 2x3 000 eur (číslo listu 17-18, 124-126 spisu) a to za žiadanú náhradu nemajetkovej ujmy. V tejto časti bola jeho žaloba zamietnutá a preto nemožno mať za to, že išlo o trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie svojho práva. Priznať sa mala len suma 2x66 eur (=132 eur).

Okresný súd správne určil tarifnú odmenu advokáta za jeden úkon právnej služby sumou 61,41 eura (z tarifnej hodnoty 1 000 eur), lebo zohľadniť možno len dôvodne uplatňované práva, nie to, čo bolo súdom zamietnuté. Potom patrí za úkony právnej služby v dňoch 01. 03. 2010, 11. 03. 2010, 13. 09. 2010 a 15. 11. 2010 odmena 4x61,41=245,64 eura plus odmena za poradu s klientom dňa 11. 11. 2010 v 2/3-inách, teda 40,94 eura plus paušálna náhrada 5x7,21=36,05 eura, všetko spolu 322,63 eura. Pretože žalobca vo vyúčtovaní (číslo listu 161 spisu) nežiadal priznať daň z pridanej hodnoty, súd nemôže ísť ultra petit.

Ďalej patrí odmena za úkony právnej služby v dňoch 19. 01. 2011, 01. 03. 2011 a 16. 11. 2011, teda $3 \times 61,41 = 184,23$ eura plus odmena za poradu s klientom v dňoch 17. 02. 2011 a 16. 05. 2011, teda $2 \times 40,94 = 81,88$ eura plus paušálna náhrada $5 \times 7,41 = 37,05$ eura, spolu 303,16 eura plus 20% daň z pridanej hodnoty = 60,63 eura, všetko spolu 363,79 eura.

Ďalej patrí náhrada cestovného za deň 13. 09. 2010 v sume 8,78 eura (bez DPH 5,07 eura, lebo daň je už započítané v cene paliva) plus za deň 15. 11. 2010 v sume 8,78 eura plus daň z pridanej hodnoty v sadzbe 19% zo základu 17,56 eura = 3,37 eura, spolu 20,93 eura plus za deň 19. 01. 2011 v sume 8,78 eura a za deň 16. 11. 2011 v sume 8,78 eura plus daň z pridanej hodnoty v sadzbe 20% zo základu 17,56 eura = 3,51 eura, spolu 21,07 eura, všetko spolu 42 eur. Za stratu času patrí náhrada spolu 116,50 eura.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia za prvostupňové konanie v sume spolu 844,92 eura a iné trovy v sume 132 eur. Súčet týchto súm treba zaplatiť do troch dní od doručenia tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu. Odvolací súd preto zmenil výrok rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania.

V odvolacom konaní nemala úspech žiadna strana sporu, preto súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.